

MOCOWAĆ SIĘ (5) *vb impf*

się (4), się (1).

Oba o oraz a jasne.

inf mocować się (2). ◇ *praes 1 sg* mocuję się (1). ◇ *praet 3 sg m* mocował się (1). ◇ *3 pl m pers* mocowali się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII(XVIII) w.

Wytężyć siły, aby kogoś pokonać; eniti, exercere vires Mącz; luctari Vulg; contendere, intendere nervos, nixari Cn (5) : Exercere vires, Mocować/ albo liłowac fie. Mącz 14c, 248b.

[mocować się z kim: A oto mąż [Jakub] mocował fie [luctabatur; biédził fie WujBib] [nim [z aniołem] aż do zaránia. Kthory widząc że go przemoc niemogł/ obraził żyłę lędzwi iego/ á nátychmiał wwiędła. Leop Gen 32/25 (Linde)].

W przen [z czym] (3) : Niewiém co lżéy/ czy w fmutku iáwnie żáłowác/ Czyli fye z przyrodzeniem gwałtem mocować. KochTr 3; Duch iey z fchorzáłem ciáłem w ten czás fie mocował WisznTr 15, 24.

Synonimy: biedzić się, »zapasy chodzić«, pasować się, silić się, siłować się, wspierać się.

Formacje współrdzenne cf MOCNIC.

Cf MOCOWANIE SIĘ, MOCUJĄCY SIĘ